

11. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določil tega odloka izvajajo občinski redarji in občinski inšpektorji Medobčinskega inšpektorata in redarstva občin Jesenice, Gorje, Kranjska Gora in Žirovnica.

Pooblaščen uradna oseba Medobčinskega inšpektorata in redarstva občin Jesenice, Gorje, Kranjska Gora in Žirovnica, ki izvaja nadzor nad izvajanjem določil tega odloka, ob ugotovljeni kršitvi iz tega odloka kršitelju odredi odpravo nepravilnosti v primerem roku, ki ga uradna oseba sama določi. V primeru nespoštovanja odredbe se lahko kršitelju do odprave nepravilnosti odredi nadaljnja prepoved prodaje, odstranitev stojnice ali prodajnih artiklov ter izreče globa, določena v 12. členu tega odloka. V kolikor stojnice ali prodajnih artiklov ali drugih predmetov, ki so predmet prekrška, kršitelj ne odstrani sam, jih na njegove stroške odstrani in po potrebi hrani pristojno komunalno podjetje.

Zoper odredbo iz prejšnjega odstavka tega člena je možna pritožba na župana, ki ne zadrži izvršitve.

Odstranjeni predmeti se po odstranitvi vrnejo kršitelju. V kolikor to ni možno, se hranijo 3 mesece od odstranitve, potem pa se šteje, da so brez lastnika in da jih je lastnik opustil. Lastninsko pravico na teh predmetih pridobi Občina Kranjska Gora, ki jih proda ali uniči.

Stroški hrambe in uničenja bremenijo kršitelja.

IV. KAZENSKE DOLOČBE

12. člen

(kazenske določbe)

Z globo 500,00 EUR se kaznuje posameznik (fizična oseba), če:

- prodaja blago brez izdanega soglasja Občine Kranjska Gora ali v nasprotju s soglasjem;
- ne vzdržuje reda in čistoče na ali ob svojem prodajnem mestu;
- po koncu prodaje s prodajnega mesta ne odstrani blaga, opreme za prodajo, odpadkov ter teh površin ne povrne v prejšnje stanje;
- ne označi prodajnega mesta s firmo svojega podjetja ali na prodajnem mestu blaga oziroma storitev, ki jih ponuja potrošniku, vidno ne označi s ceno v eurih, ki vključuje davek na dodano vrednost, če je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost, oziroma označene cene ne upošteva;
- odda prodajno površino drugemu v uporabo ali podzakup;
- drugače krši obveznosti iz tega odloka ali soglasja.

Z globo s 1000,00 EUR se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

Z globo 500,00 EUR se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

V. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

(prehodne določbe)

Župan izda sklep o določitvi površin iz drugega odstavka 5. člena tega odloka v roku štirih mesecev po uveljavitvi tega odloka. Priloga tega sklepa je tudi grafična označba lokacij v občini.

14. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, začne pa se uporabljati po sprejemu

županovega sklepa o določitvi površin iz drugega odstavka 5. člena tega odloka.

Št. 007-28/2023

Kranjska Gora, dne 16. junija 2023

Županja
Občine Kranjska Gora
Henrika Zupan

2456. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ravnanju z odpadki na območju Občine Kranjska Gora

Na podlagi 88.a člena Zakona o lokalni samoupravi – uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE), 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 31/17) in 96. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 61/18 in 58/20) je Občinski svet Občine Kranjska Gora dne 29. 6. 2023 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ravnanju z odpadki na območju Občine Kranjska Gora

1. člen

Spremeni se 39. člen Odloka o ravnanju z odpadki na območju Občine Kranjska Gora, tako da se glasi:

»1. Gradbene odpadke iz gospodinjstva prevzema izvajalec na zbirnem centru Tabre skladno s tehničnimi omejitvami in cenikom izvajalca.

2. Izrabljene gume prevzema izvajalec v skladu z veljavnimi predpisi.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Županja
Občine Kranjska Gora
Henrika Zupan

2457. Pravilnik za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javnega kanalizacijskega omrežja v Občini Kranjska Gora

Na podlagi 1. člena in prve točke 49. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 153/21) in 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 55/07, 122/08, 45/10 in 36/12) je Občinski svet Občine Kranjska Gora na 6. seji dne 28. 6. 2023 sprejel

P R A V I L N I K

za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javnega kanalizacijskega omrežja v Občini Kranjska Gora

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom so določena podrobnejša navodila in tehnični normativi za projektiranje, gradnjo, priključitev, upora-

bo in vzdrževanje javne kanalizacije v Občini Kranjska Gora za izvedbo, uporabo in zanesljivo obratovanje.

2. člen

Določila tega pravilnika morajo upoštevati vsi udeleženci pri načrtovanju, projektiranju, v upravnih postopkih, pri dajanju soglasij, priključevanju uporabnikov na javno kanalizacijo, gradnji pri uporabi in upravljanju kanalizacijskih objektov in naprav.

3. člen

Poleg določil tega pravilnika je potrebno obvezno upoštevati še:

- veljavno zakonodajo in podzakonske akte, ki urejajo tovrstno dejavnost;
- veljavne slovenske in prevzete tuje standarde;
- strokovne podlage in študije, ki so bile izdelane za potrebe obnov, posodobitev ali širitev kanalizacijskega sistema;
- pogoje iz izdanih soglasij upravljavca javne kanalizacije;
- pogoje iz soglasij upravljalcev ostalih komunalnih sistemov;
- odločbe upravnih in inšpekcijskih organov;
- poslovnike o obratovanju čistilnih naprav;
- dosežke stroke na področju zbiranja, odvajanja in čiščenja odpadnih voda.

II. DELITEV KANALIZACIJSKIH SISTEMOV PO VRSTI IN NAMENU

4. člen

Kanalizacijski sistemi glede na vrsto rabe se delijo na:

- Javne kanalizacijske sisteme,
- Interne kanalizacijske sisteme.

Objekti in naprave javne kanalizacije so lokalna gospodarska javna infrastruktura. Lastninska pravica na zemljiščih koridorjev javne kanalizacije se lahko, na osnovi pogodbe, omeji s služnostjo v javno korist.

5. člen

Delitev kanalizacijskih sistemov glede na namen odvajanja delimo na:

- mešan; če je je kanalizacijski sistem namenjen odvajanju komunalne in padavinske vode skupaj;
- ločen: če je kanalizacijski sistem namenjen odvajanju komunalne odpadne vode (fekalna kanalizacija) ali odvajanju samo padavinske odpadne vode (meteorne kanalizacija).

Na območjih z zgrajenim ločenim kanalizacijskim omrežjem za odvajanje odpadnih in padavinskih voda mora biti interna kanalizacija zgrajena tako, da se komunalne odpadne in padavinske vode odvajajo ločeno (preko samostojnih cevovodov).

Sistemi za odvajanje cest, ulic in parkirišč in ostalih utrjenih površin so v vzdrževanju upravljalcev navedenih objektov.

6. člen

Sestavni deli kanalizacijskih sistemov

Sestavni deli kanalizacijskih sistemov:

- Omrežje in objekti na omrežju; jaški, požiralniki, peskolovi, lovilci lahkih tekočin, lovilci maščob, lovilci olj, črpališča razbremenilniki, zadrževalni bazeni, nadzorni centri;
- Objekti in naprave za čiščenje odpadne vode: komunalne čistilne naprave (KČN) in male komunalne čistilne naprave (MKČN);
- Interna kanalizacija, vključno s kanalizacijskimi priključki kot sestavni del objekta v lasti uporabnika.

7. člen

Objekti in naprave uporabnikov

(1) Objekti in naprave uporabnikov: interna kanalizacija s priključkom na javni kanal do revizijskega jaška na javni kanalizaciji, vključno z revizijskimi jaški, obstoječimi in nepretočnimi greznicami, internimi črpališči, MKČN. Interno kanalizacijo,

vključno s priključkom na javno kanalizacijo, uporabnik vzdržuje skladno z veljavnimi predpisi.

(2) Ločnica med javno kanalizacijo in interno kanalizacijo je obstoječi revizijski jašek v upravljanju izvajalca GJS. V primeru, da uporabnik zgradi dodaten jašek na javni kanalizaciji za potrebe priključitve, lahko tega zgradi samo pod pogoji in nadzorom izvajalca GJS in ga preda po izgradnji pisno lastniku ostale javne infrastrukture.

8. člen

Navedeni izrazi v pravilniku imajo naslednji pomen:

(1) **Aglomeracija** je območje poselitve, kjer sta poseljenost ali izvajanje gospodarske ali druge dejavnosti zgoščena tako, da je mogoče zbiranje komunalne odpadne vode v kanalizaciji in njeno odvajanje po kanalizaciji v komunalno čistilno napravo ali na končno mesto izpusta;

(2) **Blato** je preostalo obdelano ali neobdelano blato iz komunalnih čistilnih naprav in preostalo blato iz obstoječih pretočnih greznic;

(3) **Črpališče** je objekt za prečrpavanje odpadne vode;

(4) **Industrijska odpadna voda** je odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, in sicer je to voda, ki kot stranski produkt nastaja v industriji, obrtni, obrti podobni gospodarski ali kmetijski dejavnosti in nima več neposredne uporabne vrednosti za nadaljnji tehnološki proces. Za industrijsko odpadno vodo se šteje tudi zmes tehnološke odpadne vode s komunalno ali padavinsko odpadno vodo oziroma z obema, če se pomešana po skupnem iztoku odvaja v javno kanalizacijo ali v vodotok. Industrijska odpadna voda je tudi hladilna voda in izcedna voda, ki odteka iz objektov in naprav za predelavo, skladiščenje in odlaganje odpadkov;

(5) **Interno kanalizacijsko omrežje** je kanalizacijski vod z vsemi elementi, ki je priključen na zadnji revizijski jašek priključnega voda;

(6) **Izvajalec javne službe** je pravna ali fizična oseba, ki jo na predpisani način izbere ali določi občina v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe;

(7) **Javna površina** je površina grajenega javnega dobra lokalnega ali državnega pomena, katere uporaba je pod enakimi pogoji namenjena vsem;

(8) **Javna kanalizacija** je javna kanalizacija v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo;

(9) **Javni kanalizacijski sistem** je skupek kanalizacijskih vodov, objektov in naprav, namenjenih izvajanju obvezne gospodarske javne službe;

(10) **Kanalizacija** je sistem kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehnoloških sklopov in naprav, ki se povezujejo v kanalizacijsko omrežje in s pomočjo katerega se zagotavlja odvajanje odpadne vode iz stavb ali ločeno od njih oziroma skupaj z njimi tudi padavinske vode s streh in z utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin;

(11) **Kanalizacijsko omrežje** je skupek kanalizacijskih vodov (cevovodov) in revizijskih jaškov;

(12) **Kanalizacijski priključek** je cevovod s pripadajočo opremo, ki je namenjen odvajanju odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz objekta v javno kanalizacijo in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijsko omrežje do zadnjega jaška pred objektom, ki je priključen na javno kanalizacijsko omrežje. Kanalizacijski priključek pripada objektu, v katerem nastaja komunalna, padavinska ali industrijska odpadna voda ali mešanica odpadnih voda, ki se odvaja v javno kanalizacijsko omrežje;

(13) **Komunalna čistilna naprava** je čistilna naprava za komunalno odpadno vodo ali za mešanico komunalne in padavinske odpadne vode, v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo;

(14) **Komunalna odpadna voda** je odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo, in sicer:

– je voda, ki nastaja v bivalnem okolju gospodinjstev, zaradi rabe vode v sanitarnih prostorih, pri kuhanju, pranju in drugih gospodinskih opravilih;

– je voda, ki nastaja v stavbah v javni rabi pri kakršni koli dejavnosti, če je po nastanku in sestavi podobna vodi po uporabi v gospodinjstvu;

– je tudi odpadna voda, ki nastaja kot industrijska odpadna voda v proizvodnji ali storitveni ali drugi dejavnosti ali mešanica te odpadne vode s komunalno in padavinsko odpadno vodo, če je po naravi ali sestavi podobna odpadni vodi v gospodinjstvu in kadar njen povprečni dnevni pretok ne presega 15 m³/dan, njena letna količina ne presega 4.000 m³, obremenjevanje okolja zaradi njenega odvajanja ne presega 50 PE ter pri kateri za nobeno od nevarnih snovi letna količina ne presega količine nevarnih snovi, določenih kot nevarne v skladu s predpisi, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadnih vod;

(15) **Kaskada** je prelivna stopnica v kanalu;

(16) **Kontrolni jašek** je jašek na priključnem kanalu za meritve in odvzem vzorcev;

(17) **Ločen kanalizacijski sistem** je kanalizacijski sistem, po katerem se komunalna odpadna voda odvaja ločeno od padavinske odpadne vode;

(18) **Mala komunalna čistilna naprava** je naprava za obdelavo komunalne odpadne vode z zmogljivostjo čiščenja, manjšo od 2.000 populacijskih ekvivalentov, v kateri poteka biološka razgradnja s pospešenim prezračevanjem s pomočjo razpršene biomase ali s pritrdjenim biološkim filmom ali biološka razgradnja z naravnim prezračevanjem s precejanjem skozi peščeni filter, s pomočjo rastlin, v prezračevalnih lagunah ali naravnih lagunah, če je zagotovljeno posredno odvajanje vode v podzemne vode;

(19) **Merilnik pretoka** je naprava, ki omogoča merjenje pretoka odpadne vode;

(20) **Merilno mesto** je objekt pred iztokom v javno kanalizacijo, kjer se merita količina (pretok) in kakovost (vsebnost nečistoč) v javno kanalizacijo odtekaajoče odpadne vode;

(21) **Mešan kanalizacijski sistem** je kanalizacijski sistem za skupno zbiranje in odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode;

(22) **Nepretočna greznica** je greznica zgrajena kot nepropusten zbirnik za komunalno odpadno vodo iz katerega se odvaja komunalna odpadna voda v čiščenje oziroma obdelavo na komunalno čistilno napravo;

(23) **Območje izvajanja javne službe** je območje celotne ali dela občine do nadmorske višine 1.500 m, za katero morata biti s predpisi občine določena način in obseg izvajanja javne službe. Občine zagotavljajo izvajanje storitev javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih voda na vseh poselitvenih območjih na svojem območju v skladu z Uredbo o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljevanju: uredba), izvajalec pa skladno s predpisi izvaja javno službo na območju občine, skladno s Programom odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljevanju: program), ki ga izdela skladno z uredbo;

(24) **Obratovalni monitoring odpadne vode** je proces jemanja vzorcev odpadne vode med obratovanjem vira onesnaženja ter merjenja in vrednotenja parametrov onesnaženosti v skladu s predpisi oziroma programom izvajanja meritev;

(25) **Obremenitev komunalne čistilne naprave** je obremenitev, izračunana na podlagi največje povprečne tedenske obremenitve, ki se v enem letu dovede v čistilno napravo, pri čemer se ne upoštevajo neobičajne okoliščine, kot je na primer velika količina padavin, in se izraža v PE;

(26) **Padavinska odpadna voda** je odpadna voda v skladu s prepisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vodo in javno kanalizacijo, in sicer je to voda, ki kot posledica meteorskih padavin odteka onesnažena iz utrjenih, tlakovanih ali z drugim materialom prekritih površin v vode ali se odvaja v javno kanalizacijo;

(27) **Parameter onesnaženosti** je parameter onesnaženosti odpadne vode v skladu s predpisom, ki ureja emisijo

snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vodo in javno kanalizacijo. Parametri onesnaženosti odpadne vode so: temperatura, pH-vrednost, obarvanost, strupenost ter koncentracije škodljivih snovi, ki se ugotavljajo po predpisanih merilnih postopkih;

(28) **Peskolov** je jašek za izločanje peska iz odpadne vode;

(29) **Greznica** je gradbeni objekt za anaerobno obdelavo komunalne odpadne vode v katerem se komunalna odpadna voda pretaka iz usedalnega prekata v enega ali več prekatov za anaerobno obdelavo odpadne vode, obdelana odpadna voda se na iztoku iz tega objekta običajno odvaja v okolje z infiltracijo v zemljo. **Obstoječa greznica** je greznica, ki je obratovala na dan uveljavitve Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav;

(30) **Pretok odpadne vode** je povprečna količina odpadne vode, ki odteka v javno kanalizacijo, izražena v m³/leto, m³/mesec, m³/dan, m³/uro ali v m³/sekundo;

(31) **Podslapje** (kaskada) je vertikalni cevovod ob revizijskem jašku za premostitev višinske razlike v kanalu ali na priključku;

(32) **Populacijski ekvivalent** (v nadaljnjem besedilu: PE) je enota obremenitve vode, ki ustreza onesnaženju, ki ga povzroči odrasla oseba pri povprečni porabi vode. Primerjalno se lahko uporabi tudi za odpadno vodo, ki nastaja v industriji in kmetijstvu;

(33) **Primarno kanalizacijsko omrežje** javne kanalizacije (v nadaljevanju: primarno omrežje) je sistem kanalov ter z njimi povezanih tehnoloških naprav (črpališča in druge naprave za prečrpavanje), ki se uporabljajo za odvajanje komunalne odpadne in padavinske vode iz dveh ali več sekundarnih kanalizacijskih omrežij na posameznih območjih naselja, lahko pa tudi za odvajanje tehnološke odpadne vode iz enega ali več proizvodnih obratov, ki so na območju takšnega naselja, in ki se zaključijo v komunalni ali skupni čistilni napravi;

(34) **Razbremenilnik visokih voda** je jašek/objekt za regulacijo vtoka padavinske vode v javno kanalizacijo;

(35) **Revizijski jašek** je jašek na interni ali javni kanalizaciji za opravljanje nadzora vzdrževalnih del;

(36) **Sekundarno kanalizacijsko omrežje** javne kanalizacije (v nadaljevanju: sekundarno omrežje) je sistem kanalov ter z njimi povezanih tehnoloških naprav (peskolovi, lovilci olj in maščob, črpališča za prečrpavanje odpadne vode ...), ki so namenjeni za odvajanje komunalne odpadne in padavinske vode v naselju ali delu naselja. Sekundarno kanalizacijsko omrežje se zaključijo v mali komunalni čistilni napravi ali v primarnem kanalizacijskem omrežju;

(37) **Tipska mala komunalna čistilna naprava** je mala komunalna čistilna naprava z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, ki je gradbeni proizvod v skladu s standardom SISTEN 12566-3 ali drugim enakovrednim in mednarodno prizanim standardom, in je zanj izdana izjava o lastnostih v skladu s predpisi, ki urejajo gradbene proizvode (v nadaljnjem besedilu: izjava o lastnostih);

(38) **Uporabnik javne službe** je lastnik objekta ali dela objekta in upravljavec javnih površin v skladu z uredbo o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode;

(39) **Upravljavec javne kanalizacije** je pravna oseba, ki jo v skladu s predpisi, ki urejajo javno službo, občina določi ali izbere za izvajalca javne službe odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode;

(40) **Varovalni pas** javnega kanalizacijskega omrežja znaša 3 metre, merjeno levo/desno od osi kanalizacijskega voda;

(41) **Zadrževalni bazen** je bazen za akumulacijo padavinske vode;

(42) **Lovilnik olj** je naprava za obdelavo odpadne vode z izločanjem lahkih tekočin, katere velikost, vgradnja, obratovanje in vzdrževanje je v skladu s standardom SIST EN 858-2 in je kot gradbeni proizvod načrtovana, preskušena in označena v skladu s predpisi, ki urejajo gradbene proizvode;

(43) **Ločevalnik maščob** je objekt ali strojna naprava za izločanje maščob, olj ali drugih plavajočih snovi iz odpadne vode;

(44) **Cestni požiralnik** je del opreme cestišča in se uporablja za odvod padavinske vode s cestišča.

III. PROJEKTIRANJE IN GRADNJA JAVNE KANALIZACIJE

9. člen

Pri načrtovanju, projektiranju, gradnji, obnovi in posodobitvi kanalizacijskih sistemov ali posameznih sklopov je treba zagotoviti, da bodo sistemi nemoteno in varno zbirali, odvajali in čistili odpadno vodo. Zmogljivost sistemov mora biti usklajena s trenutnimi in dolgoročnimi potrebami občine.

Javna kanalizacija mora biti izvedena tako, da ni moteča za urbano okolje, da ne ovira drugih sistemov javne infrastrukture in je s tehnologijo in uporabljenimi materiali izvedena na način, ki s tehničnimi rešitvami zagotavlja zahtevano obratovalno sposobnost v celotni življenjski dobi.

Načrtovanje, gradnja in obnova kanalizacijskih sistemov mora zagotavljati zaščito zdravja ljudi in vzdrževalnega osebja, zaščito odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično in okoljsko preobremenitvijo, obstoječih objektov, ki mejijo na oskrbovalne naprave, podtalnico, primerne zmogljivosti kanalizacije in naprav za črpanje in čiščenje, varnih delovnih pogojev, trajnost, pravilno delovanje in vzdrževanje ter izvajanja nadzora, preprečevanje nastajanja smrada in strupenih snovi, statično in dinamično nosilnost kanalizacije, vodotesnost ter omejitev pogostosti preplavljanj.

Pri načrtovanju javne kanalizacije se morajo upoštevati določila tega pravilnika in smernice, ki jih opredeljuje izvajalec javne službe, standardi SIST in Evropski standardi EN. Pri projektiranju in izgradnji kanalizacije je potrebno zagotoviti takšno izvedbo, da je na vsakem mestu možen dostop z ustrezno mehanizacijo za potrebe obratovanja in vzdrževanja javne kanalizacije in naprav.

10. člen

Vgrajeni materiali morajo zagotavljati vodotesnost in odpornost proti mehanskim, kemijskim in drugim vplivom (npr. pri čiščenju kanalov). Glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti ne smejo spremenjati kakovosti vode. Material iz katerega so izdelane cevi in jaški, naj se izbere glede na namen, obtežbo, hidravlične zahteve, kemično odpornost, abrazijo in pričakovano življenjsko dobo kanala, ki naj znaša minimalno 50 let.

Za gradnjo kanalov javne kanalizacije se lahko uporabljajo naslednji materiali: PVC, polietilen, armirani poliester, armirani beton, duktilna litina, keramika ali jeklo.

11. člen

Vse vgrajene kanalizacijske cevi morajo imeti ateste za predpisano temensko trdnost, ki je določena glede na vrsto prometne obremenitve in morajo ustrezati namenu, za katerega se uporabljajo.

Globina vkopa temena kanalizacijskih cevi naj bo vsaj 1 m.

Najmanjši dovoljeni premer gravitacijskega kanala javne kanalizacije je DN 200 mm, najmanjši dovoljeni notranji premer spojnega kanala je DN 150 mm. Najmanjši dovoljeni notranji premer tlačnega kanala javne kanalizacije je DN 80 mm. Najmanjši dovoljeni padec kanala javne kanalizacije se določi tako, da hitrost v kanalu pri srednjem dnevnem pretoku ni manjša od 0,5 m/s.

12. člen

Kanalizacijske cevi se morajo, ob upoštevanju navodil proizvajalca, zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je kanal zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem. V primeru, da cevi ne bi prenesle temenske obremenitve,

jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna.

13. člen

Cevi za kanale javne kanalizacije se mora polagati na peščeno posteljico debeline 10 cm, v območju talne vode pa na betonsko podlago.

14. člen

Revizijski jaški se gradijo na mestih, kjer se menjajo smer, naklon ali prečni profil kanala, in na mestih združitve dveh ali več kanalov.

Maksimalne razdalje med revizijskimi jaški znašajo, za kanal do vključno 800 mm premera od 80 do 100 m.

V primeru, ko je višinska razlika med koto dotočnega in iztočnega kanala večja od 0,50 m, je treba predvideti kaskadni revizijski jašek (podslapje).

V primeru, ko so hitrosti odpadne vode v kanalu velike, je na vertikalnih lomih treba izvesti umirjevalne jaške. Z umirjevalnimi jaški se zmanjša energija curka na stene revizijskega jaška. Kanalizacijski jaški se morajo zasipati z nevezanim materialom v taki debelini, da je jašek zaščiten pred mehanskimi poškodbami in zmrzovanjem. V primeru, da jaški ne bi prenesli temenske obremenitve, jih je potrebno zaščititi z betonsko oblogo v debelini, ki se določi na podlagi statičnega izračuna. Pri vgrajevanju in zasipu je potrebno upoštevati navodila proizvajalca.

15. člen

Revizijski jaški morajo biti dostopni za potrebe kontrole, čiščenja in vzdrževanja s stroji (dostop preko varovalnega pasu širine 3 m). Revizijski jaški naj bodo izdelani v skladu s standardom EN premera DN 625, 800 in 1000 mm.

Vstopni priključki, v dno jaška in dodatni priključki v telo jaška, se izdelajo po enakem sistemu. Jaški morajo imeti možnost izdelave dodatnega priključka v muldo jaška ali v telo jaška na samem gradbišču ne glede na izbrano vrsto cevi. Vsi elementi jaška morajo imeti enako debelino stene in so izdelani iz enakega materiala. Način spajanja delov jaškov med seboj in izdelava vstopnih in izstopnih priključkov mora zagotavljati trajno vodotesnost.

16. člen

Pokrovi na revizijskih jaških naj bodo litoželezni, dimenzije 60 x 60 cm ali Φ 600 mm in dimenzionirani ob upoštevanju veljavnega standarda EN124. Na pokrovu mora biti napis »KANALIZACIJA«.

Pri uporabi »prefabriciranih« jaškov je potrebno na mestih, kjer se zahteva nosilnost pokrovov do 12,5 kN (razred B), predvideti jaške, ki omogočajo vgradnjo pokrovov razreda B direktno na jašek, brez dodatnih del. Za pokrove razreda D (do 40 kN) se zahteva vgradnja plavajočih pokrovov na betonski sidrni obroč s prenosom obtežbe v podlago cestišča okrog jaška. Obvezno je potrebno predvideti uporabo izravnalnih obročev med betonskimi sidrnimi obroči ter pokrovi jaškov. Na poplavnem območju mora biti pokrov jaška vodotesen ali pa mora biti dvignjen za 0,50 m nad višinsko koto stoletne vode.

17. člen

Razbremenilniki in zadrževalni bazeni so objekti na kanalni mreži in služijo za odvod deževne vode. Grajeni so z namenom, da v času močnejših padavin, del padavinske vode odvajamo neposredno v odvodnik in s tem znižamo maksimalne pretoke v odvodnih kanalih.

18. člen

Pri dimenzioniranju razbremenilnikov in zadrževalnih bazenov, je potrebno upoštevati, da se pretežni del onesnažene padavinske odpadne vode, v prvem močno onesnaženem valu, zadrži v sistemu in se ga odvede na čistilno napravo.

Pri projektiranju bazena je treba upoštevati parametre (količina zadržane vode, višina zaježitve, maksimalni iztok iz bazena), ki jih določi upravljavec javnega kanalizacijskega sistema.

19. člen

Črpališča gradimo povsod tam, kjer odpadne vode ni mogoče odvajati gravitacijsko (težnostno) in je potrebno prečrpavanje za dvig odpadne vode na višji nivo.

20. člen

Pri načrtovanju črpališč je potrebno upoštevati:

- akumulacijski bazen mora biti primeren za sprejemanje odpadne vode tudi pri minimalnem in maksimalnem dotoku. Pri izračunu minimalne črpalne prostornine akumulacijskega bazena se mora upoštevati največje dovoljeno število vklopov črpalk na uro glede na karakteristike črpalk,
- premer tlačnega voda mora biti minimalno DN 80 mm,
- minimalne potrebne hitrosti v tlačnih kanalih pri nominalni kapaciteti črpalke: vertikalni vodi: $v = 1$ m/s, horizontalni vodi: $v = 0,8$ m/s,
- maksimalne hitrosti v tlačnem vodu pri delovanju obeh črpalk vzporedno: – premer kanala DN 100 mm – $v_{max} = 2,0$ m/s – premer kanala DN 150 mm – $v_{max} = 2,2$ m/s – premer kanala DN 200 mm – $v_{max} = 2,4$ m/s,
- zmogljivost črpalk se določa na podlagi maksimalnega dotoka v akumulacijski bazen,
- črpališče z rezervnimi črpalkami mora biti krmiljeno tako, da se rezervne črpalke izmenjujejo z aktivnimi,
- izbrani hidravlični deli črpalk, morajo obdržati visok nivo zmogljivosti črpanja in zmanjšati možnost zamašitve na minimum.

21. člen

Črpališče naj bo praviloma klasične okrogle oblike, ustreznega premera. Gradnja nadzemnega objekta je potrebna pri črpališčih z grabljami. Črpališče brez grabelj mora biti pokrito s pokrovom izvedenim na zaklepanje z večjo odprtino (minimalno 1 m x 1 m).

Elektro omarica z inštrumenti in opremo za kontrolo delovanja in napajanja objekta je locirana v neposredni bližini črpalnega bazena, postavljena je na betonski podstavek, izveden po predpisih oziroma zahtevah distributerja električne energije in upravljavca javne kanalizacije.

22. člen

Izvedbo tlačnega voda in izbiro materiala narekujejo terenske razmere in dejanske možnosti izvedbe. Zaradi ustavljanja in zaganjanja črpalk morajo biti s hidravličnim izračunom ugotovljena tlačna nihanja za vsak vod in predviden način varovanja tlačnega voda pred vodnim udarom.

23. člen

Črpališča morajo biti izvedena tako, da v primeru izpada električne energije ali okvare, ne pride do zalitja. Imeti morajo urejeno brezžično povezavo (GSM modem), ki v primeru okvare ali izpada električne energije napako javi v center na ČN Tabre in ga posreduje naprej dežurnemu vzdrževalcu.

Iz sporočila o napaki mora biti, poleg časa nastanka napake, razvidna tudi vrsta napake:

- minimalni nivo
- suhi tek
- maksimalni nivo
- izpad napajanja
- zaščita motorja (bimetal).

24. člen

Peskolovi se vgrajujejo v kanalizacijsko omrežje povsod tam, kjer je treba preprečiti vnašanje peska in drugih hitro usedljivih snovi v sistem. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, deževni bazeni, čistilne

naprave) na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z lovilci lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem možnem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin.

25. člen

Lovilnike olj je potrebno vgraditi povsod tam, kjer je potrebno iz odpadne vode izločiti lahke tekočine s specifično težo, manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v javno ali meteorološko kanalizacijo. Izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu z veljavnimi standardi. Dostopni morajo biti za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin. Če so vgrajeni v kanalski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljavec sistema. Lovilniki lahkih tekočin morajo imeti izjavo o skladnosti s standardi in opravljen tipski preizkus o ustreznosti.

26. člen

Ločevalniki maščob se vgrajujejo povsod tam, kjer je potrebo iz odpadne vode izločiti maščobe, ki jih po predpisih ni dovoljeno izpuščati v javno kanalizacijo. Izdelani in dimenzionirani morajo biti po veljavnih standardih. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih maščob. Če so vgrajeni v kanalski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih maščob uporabnik, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja upravljavec javne kanalizacije. Ločevalniki maščob morajo imeti izjavo o skladnosti s standardi in opravljen tipski preizkus ustreznosti. Vzdrževanje ločevalnikov maščob je treba izvajati skladno z navodili proizvajalca. Vgradnja ločevalnikov maščob v objektih za pripravo hrane je obvezna (šole, vrtci, domovi za ostarele, gostinski objekti).

IV. MERITVE KOLIČIN IN PARAMETROV ONESNAŽENJA

27. člen

(1) Koncentracija posameznih parametrov onesnaženja odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo morajo ustrezati določilom veljavne Uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

(2) Mejne vrednosti parametrov za neposredno ali posredno odvajanje komunalne odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav so določene v predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadnih vode iz KČN.

(3) Mejne vrednosti parametrov za neposredno ali posredno odvajanje komunalne odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav so določene v predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadnih vode iz MKČN.

(4) Mejne vrednosti parametrov za neposredno ali posredno odvajanje komunalne odpadne vode iz javnih cest so določene v predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadnih vode z javnih cest.

(5) Za posamezne proizvodne panoge veljajo določila posebnih panožnih uredb in pravilnikov.

(6) V primeru, da parametri onesnaženja odpadne vode na uporabnikovem priključku ne ustrezajo navedenim zahtevam, mora uporabnik s predčiščenjem, spremembo tehnologije ali drugimi ukrepi doseči izpolnjevanje kriterijev maksimalne dovoljene koncentracije za izpust v javno fekalno kanalizacijo ali pridobiti mnenje izvajalca GJS, da je takšno odpadno vodo možno odvajati v kanalizacijski sistem, ki se konča s KČN.

(7) Upoštevati se mora ustreznost iztočnih parametrov v skladu z veljavno uredbo o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo za novo priključene objekte, kot za izvajalca za čas gradnje.

28. člen

Namen meritev je določitev količin in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja. Izvajajo se na stalnih merskih mestih, ki so locirana na vseh iztokih tehnoloških odpadnih voda, pred vtokom v kanalizacijski sistem, na komunalnih čistilnih napravah, na vseh pomembnejših iztokih komunalnih voda v odvodnik, ter na točkah, ki so pomembne za določitev parametrov na samem kanalskem omrežju. Glede na količino tehnoloških odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.

Izvedba merskega mesta, parametri onesnaženosti ter obseg in metode izvajanja meritev morajo biti v skladu z veljavnimi zakoni, uredbami in pravilniki.

29. člen

Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev. Merilno mesto mora biti prilagojeno vrsti dejavnosti onesnaževalca. V primeru spremembe dejavnosti je treba ustrezno prilagoditi tudi merilno mesto.

Izvajalcu meritev in upravljavcu mora biti omogočen dostop do merilnega mesta.

V. KOMUNALNE ČISTILNE NAPRAVE

30. člen

Čistilna naprava za čiščenje komunalnih odpadnih voda nad 2000 PE mora zadostiti naslednjim zahtevam:

- upoštevati se morajo veljavni predpisi in standardi,
- čistilna naprava ne sme biti preobremenjena,
- ne sme predstavljati nevarnosti za zdravje in življenje ljudi,
- naprava ne sme povzročati prekomernega smradu, hrupa in emisij,
- morebitne nevarnosti za osebe na objektih in napravah morajo biti najnižje,
- upoštevana projektirana uporabna doba objektov in naprav mora biti 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektrostrojno opremo,
- upoštevana mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov,
- omogočeno mora biti povečanje oziroma sprememba procesov na objektih in napravah,
- dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa, možnost slabe delovanja mora biti zmanjšana na minimum,
- poraba električne energije mora biti racionalna,
- v projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata.

31. člen

V malih komunalnih čistilnih napravah se komunalna odpadna voda obdeluje na naslednji način:

- s prezračevanjem v naravnih ali prezračevalnih lagunah v skladu s standardom SIST EN 12255-5,
- v bioloških reaktorjih s postopkom z aktivnim blatom v skladu s standardom SIST EN 12255-6,
- v bioloških reaktorjih s pritrjeno biomaso v skladu s standardom SIST EN 12255-7,
- z naravnim prezračevanjem s pomočjo rastlin v rastlinski čistilni napravi z vertikalnim tokom,
- z napravo za čiščenje komunalne odpadne vode, ki je izdelana v skladu s standardi od SIST EN 12566-1 do SIST EN 12566-5 in iz katere se v skladu s temi standardi odvaja očiščena odpadna voda neposredno v površinsko vodo preko filtrirne naprave za predčiščeno komunalno odpadno vodo ali posredno v podzemno vodo preko sistema za infiltracijo v tla.

Mejni vrednosti parametrov odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave sta določeni v predpisu, ki prepisuje emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih čistilnih naprav, in sicer za parameter KPK (150 mg O(2)/l in parameter BPK(5) (30 mg O(2)/l).

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode iz male komunalne čistilne naprave so določeni v predpisu, ki prepisuje emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih čistilnih naprav. Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15, 76/17, 81/19, 194/21 in 44/22 – ZVO-2).

Prve meritve in obratovalni monitoring odpadnih voda mora izvesti pooblaščenec za izvajanje obratovalnega monitoringa, kontrolne meritve odpadnih voda kot storitev javne službe pa zagotavlja izvajalec lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne za vsako malo komunalno čistilno napravo, ne glede na to, ali malo komunalno čistilno napravo upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe, ali jo upravlja druga oseba. Stroški bremenijo uporabnika oziroma lastnika.

Oceno obratovanja za malo komunalno ČN (vsako tretje leto) z zmogljivostjo do 50 PE naprave izdelava izvajalec javne službe za vsako malo komunalno ČN ne glede na to, ali malo komunalno ČN upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe ali jo upravlja druga oseba.

Upravljavalec male komunalne ČN mora omogočiti izvajalcu javne službe redno izvajanje obratovalnega monitoringa oziroma izdelave ocene o obratovanju male komunalne ČN in mu na njegovo zahtevo predložiti vse podatke za izdelavo poročila o izvajanju obratovalnega monitoringa. Upravljavalec male komunalne ČN, katere zmogljivost je enaka ali večja od 50 PE, mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

VI. KRIŽANJE IN PREČKANJE KANALOV Z DRUGIMI PODZEMNIMI NAPELJAVAMI, NAPRAVAMI IN OBJEKTI

32. člen

Pri križanju kanalizacije z drugimi podzemnimi inštalacijami kanalizacija načeloma poteka horizontalno in brez vertikalnih lomov. Križanja morajo načeloma potekati pravokotno, izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije in druge podzemne inštalacije lahko maksimalno 45°. Ker se mora pri gradnji kanalizacije zagotavljati padec, ima njena lega glede na druge komunalne instalacije prednost, zato se morajo drugi vodi prilagajati kanalizaciji.

Praviloma naj kanalizacija poteka pod drugimi komunalnimi vodi.

33. člen

Vertikalni odmiki med kanalizacijo s spremljajočimi objekti in drugimi podzemnimi inštalacijami (merjeno od medsebojno najbližjih sten kanalizacije in drugih kanalov) ne smejo biti manjši od odmkov pogojevanih v naslednjih točkah.

V primerih križanja, ko je:

- a) vodovod pod kanalizacijo, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
 - ustji zaščitne cevi odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije, najmanj 1 m na vsako stran,
 - vertikalni odmik je najmanj 0,3 m;
- b) vodovod nad kanalizacijo, na območju vodoprepustnega zemljišča, morajo biti izpolnjene še naslednje zahteve:
 - vodovod mora biti vgrajen v zaščitni cevi,
 - ustji zaščitne cevi odmaknjeni od zunanje stene kanalizacije, najmanj 1,5 m na vsako stran,
 - vertikalni odmik je najmanj 0,3 m;
- c) vodovod nad kanalizacijo, na območju vodo neprepustnega zemljišča, mora biti vertikalni odmik najmanj 0,3 m.

34. člen

Minimalni odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,50 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

Minimalni odmik od dreves in okrasnega grmičevja: od dreves 2,0 m, od okrasnega grmičevja 1,0 m.

Minimalni odmiki od ostalih komunalnih vodov:

Komunalni vod	Globina kom. voda v odvisnosti od kanala	ODMIK
Vodovod	Večja ali enaka (sanitarni in mešan kanal)	3,0 m
Vodovod	Večja ali enaka (padavinska kanalizacija)	1,5 m
Plinovod, električni kabel, JR, PTT	Večja ali enaka	1,0 m
Toplovod	Večja ali enaka	0,8 m
Vodovod	Manjša (sanitarni in mešani kanal)	1,5 m
Vodovod	Manjša (padavinski kanal)	1,0 m
Plinovod, električni kabel, JR, PTT	Manjša	1,0 m
Toplovod	Manjša	0,5 m

Horizontalni odmiki so, v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov, lahko drugačni, vendar ne manjši, kot jih določa standard, in sicer:

- horizontalni odmiki od podzemnih temeljev in podobnih naprav naj ne bodo manjši od 0,40 m,
- horizontalni odmiki od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav naj ne bodo manjši od 0,40 m,
- v izjemnih primerih ob večji gostoti podzemnih napeljav, odmiki ne smejo biti manjši od 0,20 m.

Posebno je treba paziti, da se med izkopom zagotovi stabilnost prisotnih naprav in podzemnih napeljav.

35. člen

Nadzemno prečkanje se lahko izvede:

- s pomočjo samostojne mostne konstrukcije, ki poleg urbanističnih pogojev in statike upošteva tudi pogoje, določene v drugih točkah tega pravilnika,
- s pomočjo cestne mostne konstrukcije ob upoštevanju pogojev, določenih v drugih točkah tega pravilnika.

Kanalizacijski vod je lahko vidno obešen na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajen v kineti. V primeru, ko je kanalizacijski vod vgrajen v kineti, mora imeti montažne pokrove po celi dolžini.

V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanala ter temu primerno izbrati način pritrditve kanala in kompenzacijo dilatacij.

36. člen

Podzemna prečkanja cest, vodovodov, železnic in ostale infrastrukture se praviloma izvedejo v zaščitni cevi s tehnologijo vrtanja, oziroma v skladu s pogoji upravljavcev prečkane infrastrukture. Na obeh straneh prečkanja se na kanalu izvedeta revizijska jaška.

VII. PROJEKTIRANJE IN GRADNJA KANALIZACIJE
V LASTI UPORABNIKOV

37. člen

Kanalski priključek (spojni kanal s pripadajočimi objekti) je del objekta, ki je v lasti uporabnika in je namenjen odvajanju vode od javnega kanalizacijskega omrežja. Uporabnik se praviloma priključi na javno kanalizacijo z enim spojnim kanalom.

Za izvedbo in projektiranje kanalskih priključkov smiselno veljajo vsa druga določila tega pravilnika, ki v tem poglavju niso posebej navedena.

Za vsak kanalski priključek se izdela projektna dokumentacija, ki upošteva potrebe uporabnika in obvezno temelji na tehničnih karakteristikah javne kanalizacije.

Kanalski priključki so po namenu:

- stalni, ki so namenjeni stalnemu odvajanju komunalne odpadne vode,
- začasni, ki so namenjeni začasnim potrebam uporabnikov (gradbiščni priključki, priključki za različne prireditve),
- začasni z omejenim časom trajanja (dnevni ali tedenski) in so namenjeni za odvajanje odpadne komunalne vode stalnim uporabnikom v času vzdrževalnih del na javnem kanalizacijskem omrežju,
- skupinski kanalski priključki, ki so namenjeni odvajanju komunalne odpadne vode iz več objektov in se štejejo za interno kanalizacijo.

38. člen

Najmanjši profil kanalskega priključka je lahko DN 150 mm. Za skupinske kanalske priključke veljajo isti tehnični pogoji projektiranja in izvedbe, kot za javno kanalizacijo. Priporočljiv minimalni padec kanalskega priključka je 2 %.

V primeru, da razmere ne omogočajo izvedbe priporočljivega minimalnega padca, se lahko padci nivelet kanalizacijskih priključkov določajo po naslednji metodologiji (kot npr. DIN 1986):

DN	Odpadne vode	Padavinske vode, mešan sistem
150	1:DN (15 promilov)	1:DN
Več kot 200	1:DN/2	1:DN
Polnitev h/d	0,5	0,7

Padci nivelet kanalskih priključkov ne smejo biti večji od 5 %. Pri večjih padcih se izvedejo višinske stope (kaskade).

Odvod odpadnih voda se lahko izvede neposredno, če je kota dna kleti objekta uporabnika, v kateri so ali bodo nameščeni sanitarni elementi, najmanj 10 cm nad koto pokrova bližnjih revizijskih jaškov na javnem kanalu.

Če je kota dna kleti objekta uporabnika, v kateri so ali bodo nameščeni sanitarni elementi, nižja od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu, povišane za 10 cm, se odpadne vode iz više lociranih prostorov ali objektov prek interne kanalizacije vodijo ločeno do zunanega revizijskega jaška na kanalskem priključku. Iz kletnih prostorov pa se ločeno odvaja odpadne vode preko ustrezno dimenzioniranega internega črpaljšča do istega zunanega revizijskega jaška.

Odsek tlačnega voda iz internega črpališča mora potekati višje od kote pokrova najbližjega revizijskega jaška na javnem kanalu. Če to ni možno, mora biti v tlačni vod vgrajena nepovratna zaklopka z vsaj dvema med seboj neodvisnima zaporama, pri čemer mora zapirati ena zapora samodejno pri zaježitvah (povratna loputa), drugo zaporo pa je možno odpreti oziroma zapreti.

Vsi objekti morajo imeti na najvišji točki interne kanalizacije izveden oddušnik – zračnik za odvod plinov in par interne kanalizacije.

39. člen

Če je vsebnost odpadnih voda uporabnika drugačna (slabša), kot je to določeno za stanovanjske komunalne odplake, mora biti na interni kanalizaciji vgrajeno pred-čiščenje oziroma ustrezna čistilna naprava in na kanalskem priključku izveden kontrolni jašek v skladu z določili tega pravilnika. Kanalski priključek se lahko izvede le na podlagi projektne dokumentacije in pisnega soglasja upravljavca javne kanalizacije ob obvezni kontroli predstavnika upravljavca.

Pred zasipom kanalskega priključka mora uporabnik izvajalcu gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda:

- predložiti geodetski načrt za objekte, kjer se v objektu vrši poslovna dejavnost in za večstanovanjske objekte,
- izvedbeni načrt za vse individualne stanovanjske objekte, ki ga lahko izdela upravljavec javne kanalizacije.

40. člen

Predvideni posegi ali gradnje, ki bistveno vplivajo na obstoječe ali predvideno obratovanje kanalizacijskega sistema, morajo biti projektno obdelani. Vsi projekti morajo biti predloženi v pregled in odobritev.

VIII. TESTIRANJE KANALIZACIJSKEGA SISTEMA

41. člen

Sisteme za odvod vode je treba preskušati in presojati med gradnjo, pri rekonstrukciji in obnovi, po zaključku posamezne gradbene faze, pa tudi med celotnim obdobjem uporabe.

Preskusi in presoje obsegajo:

- preskus tesnosti z vodo; po standardu SIST EN 1610 in O norm B 25-03 ali
- preskus tesnosti z zrakom; po standardu SIST EN 1610, priporočamo metodo LC;
- preskus s pregledom pohodnih kanalov;
- pregled s TV kamero;
- določitev sušnega odtoka;
- nadzor dotokov v sistem;
- nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpusnih mestih v odvodnik;
- nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu;
- nadzor nad dotokom na čistilno napravo.

Izbira vrste preskusov in presoj je odvisna od tega, ali gre za nov ali že obstoječ sistem za odvod vode. Preskus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem kanalu. Preskus tesnosti je treba opraviti po točno določenem postopku.

Po opravljenem preskusu tesnosti se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta nadzorni organ in vodja gradbišča. Zapisnik o uspešno opravljenem preskusu tesnosti je sestavni del tehnične dokumentacije.

IX. OBVEZNOSTI V ZVEZI Z UPORABO MČN, NEPRETOČNIH IN OBSTOJEČIH GREZNIC

42. člen

Izven območij opremljanja z javnim kanalizacijskim omrežjem, je obvezna uporaba malih čistilnih naprav ali nepretočnih greznic.

Izvajalec javne službe je dolžan zagotoviti:

- prevzem grezničnih gošč obstoječih greznic z usedalnikom (najmanj enkrat na tri leta),
- prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav (najmanj enkrat na tri leta),
- prevzem in čiščenje celotne količine odpadne vode iz nepretočnih greznic,
- vodenje evidence o izvoru, vrsti in količini prevzetega blata oziroma odpadnih voda.

Prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav in odpadne vode iz nepretočnih greznic se izvaja na podlagi pogodbe, ki jo je uporabnik dolžan skleniti z upravljavcem ali drugim pooblaščenim prevzemnikom odpadnih voda. Stroške prevoza in predelave blata ter odpadnih voda krije uporabnik, oziroma povzročitelj onesnaženja.

Lastnik greznice je dolžan zagotoviti ustrezen dostop za odvoz grezničnih gošč.

43. člen

Odpadno vodo in goščo iz obstoječih greznic je prepovedano izlivati v javno kanalizacijo, odvažati na javne ali kmetijske površine, oziroma neposredno odvajati v površinsko ali podzemno vodo.

Če uporabnik teh navodil ne upošteva, pristojni inšpekcijski organ z odločbo določi izvedbo sanacijskih ukrepov. Če zavezanec v roku, ki je določen v inšpekcijski odločbi teh ukrepov ne izvede, jih v njegovem imenu in na njegove stroške izvede drug za to usposobljeni izvajalec.

X. NORMATIVI O SESTAVI ODPADNIH VODA, KI SE ODVAJAJO V JAVNO KANALIZACIJO

44. člen

V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati odpadno vodo samo v primeru,

- da ta ne vpliva škodljivo na naprave za odvajanje in čiščenje odpadne vode in na njihovo delovanje,
- da ta ne povzroča nevarnosti za vodni vir ali javni vodovod,
- da kvaliteta odpadne vode ustreza zahtevam veljavne zakonodaje,
- da je stanje interne kanalizacije in hišnega priključka tako, da ne ogroža zdravja uporabnikov,
- da so izpolnjeni pogoji določeni v Odloku o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Kranjska Gora in drugi pogoji iz tega pravilnika.

45. člen

Odpadna voda, ki se odvaja v javno kanalizacijo, sme vsebovati škodljive snovi v mejnih koncentracijah, ki so navedene v 47. členu tega pravilnika. Za snovi, ki v tem členu niso navedene, veljajo mejne vrednosti, ki so določene v predpisu o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode.

Za dosego mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo. Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico.

46. člen

Mejne vrednosti za odvajanje v javno kanalizacijo, ki jih je treba upoštevati so določene v uredbi. Pri določitvi in upoštevanju predpisanih mejnih vrednosti za odvajanje v javno kanalizacijo je obvezno treba upoštevati vsako spremembo oziroma dopolnitev uredbe, ki te vrednosti določa.

Trenutno veljavne mejne vrednosti za odvajanje v javno
kanalizacijo:

Parameter	Enota	Mejna vrednost
Temperatura	°C	40
pH-vrednost		6,5–9,5
Neraztopljive snovi	mg/l	(a)
Usedljive snovi	ml/l	10 (b)
Obarvanost – pri 436 nm, – pri 526 nm, – pri 620 nm		(a)
Strupenost za vodne bolhe	-	-
Biološka razgradljivost	%	70 (c), (d)
Bor	mg/l	m ⁻¹
Aluminij	mg/l	(a)
Antimon	mg/l	0,3
Arzen	mg/l	0,1
Baker	mg/l	0,5
Barij	mg/l	5,0
Bor	mg/l	10,0
Cink	mg/l	2,0
Kadmij	mg/l	0,025
Kobalt	mg/l	0,03
Kositer	mg/l	2,0
Celotni krom	mg/l	0,5
Krom šestvalentni	mg/l	0,1
Nikelj	mg/l	0,5
Selen	mg/l	0,6
Srebro	mg/l	0,1
Svinec	mg/l	0,5
Železo	mg/l	(a)
Živo srebro	mg/l	0,005
Klor – prosti	mg/l	0,5
Celotni klor	mg/l	1,0
Celotni dušik	mg/l	-
Amonijev dušik	mg/l	(g), (b)
Nitritni dušik	mg/l	10
Nitratni dušik	mg/l	-
Celotni cianid	mg/l	10
Cianid – prosti	mg/l	0,1
Fluorid	mg/l	20
Klorid	mg/l	-
Celotni fosfor	mg/l	-
Hidrazin	mg/l	2,0
Sulfat	mg/l	300 (b)
Sulfid	mg/l	1,0
Sulfit	mg/l	10,0
Bromat	mg/l	1,0
Celotni organski ogljik TOC	mg/l	-
Kemijak potreba po kisiku KPK	mg/l	-
Biokemijska potreba po kisiku BPK5	mg/l	-
Težkohlapne lipofilne snovi (maščoba, mineralna olja ...)	mg/l	100 (b)
Celotni ogljikovodiki (mineralna olja)	mg/l	20
Lahko hlapni aromatski ogljikovodiki BTX	mg/l	1,0
Adsorbiljivi organski halogeni AOX	mg/l	0,5
Lahko hlapni klorirani ogljikovodiki LKCH	mg/l	0,1
PAH (j)	mg/l	-
Polarna organska topila (k)	mg/l	5.000
Fenoli		10
Vsota anionskih in neionskih tenzidov		(a)

Oznake pomenijo:

(a) mejna vrednost se določi v skladu z drugim odstavkom 5. člena te uredbe,

(b) mejna vrednost se lahko se določi v skladu s tretjim odstavkom 5. člena te uredbe,

(c) mejna vrednost parametra onesnaženosti se uporablja, če je koncentracija KPK na iztoku iz naprave večja od 400 mg/L in je količina industrijske odpadne vode, ki se odvaja iz naprave, večja od 5 % vse odpadne vode, ki se čisti na komunalni ali skupni čistilni napravi, na kateri se čisti ta industrijska odpadna voda,

(d) mejna vrednost se lahko se določi v skladu s tretjim odstavkom 5. člena te uredbe,

(e) se uporablja pri odvajanju odpadne vode v morje,

(f) mejna vrednost celotnega dušika je vsota mejne vrednosti amonijevega dušika in mejne vrednosti nitratnega dušika, izražene kot N, razen za komunalno ali skupno čistilno napravo s sekundarnim čiščenjem, za katero se mejna vrednost celotnega dušika ne določa,

(g) mejna vrednost amonijevega dušika za industrijsko odpadno vodo, ki se odvaja na komunalno ali skupno čistilno napravo z zmogljivostjo: – manjšo od 2.000 PE, je 100 mg/L, – enako ali večjo od 2.000 PE, pa je 200 mg/L,

(h) velja mejna vrednost parametra onesnaženosti, določena na način iz 2. točke te priloge,

(i) šteje se, da je mejna vrednost kloridov presežena, če je presežena mejna vrednost strupenosti,

(j) se uporablja pri odvajanju odpadne vode v vode na prispevnih območjih občutljivih območij iz predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav,

(k) lahkoahlapni halogenirani ogljikovodiki so alifatski halogenirani ogljikovodiki z vreliščem do 150 °C (LKCH) in so vsota izmerjenih koncentracij posameznih spojin, kakor npr. triklorometana, diklorometana, tetraklorometana, 1,2-dikloroetana, 1,1-dikloroetana, trikloroetana in tetrakloroetana itd., pri čemer se izvajajo meritve in določajo letne količine onesnaževala za vsako posamezno spojino posebej,

(l) mejna vrednost parametra onesnaženosti je tretjina mejne vrednosti tega parametra pri neposrednem ali posrednem odvajanju v vode, če gre za odvajanje neposredno v vodotok s prispevno površino, manjšo od 10 km², razen če gre za obstoječi iztok iz obstoječe naprave. Če je tako izračunana mejna vrednost nižja od okoljskega standarda kakovosti za parameter onesnaženosti, ki je predmet izračuna, se za mejno vrednost tega parametra onesnaženosti šteje okoljski standard kakovosti za ta parameter na mestu iztoka ali za prvi dolvodni ekološki tip vodotoka, če vodotok na mestu iztoka ni razvrščen v ekološki tip,

(m) poliklorirani bifenili (PCB) so vsota parametrov 2,4,4'-triklorobifenil (PCB-28), 2,2',5,5'- tetraklorobifenil (PCB-52), 2,2',4,5,5'- pentaklorobifenil (PCB-101), 2,2',3,4,4',5'- heksaklorobifenil (PCB-138), 2,2',4,4',5,5'-heksaklorobifenil (PCB-153), 2,2',3,4,4',5,5'- heptaklorobifenil (PCB-180), 2,2',3,3',4,4',5,5'-oktaklorobifenil (PCB-194) in 2,3',4,4',5'- pentaklorobifenil (PCB-118),

(n) lahkoahlapni aromatski ogljikovodiki (BTX) so vsota benzena, toluena, etilbenzena in ksilena, pri čemer se izvajajo meritve in določajo letne količine onesnaževala za vsako posamezno spojino posebej. Pri ksileni se upošteva vsota orto, meta in para izomere,

(o) polarna organska topila so topila, ki se z vodo povsem ali delno mešajo in so biološko razgradljiva,

(p) šteje se, da je mejna vrednost polarnih organskih topil presežena, če je presežena mejna vrednost KPK,

(r) bromirani difeniletri (PBDE) so vsota sorodnih snovi 28, 47, 99, 100, 153 in 154,

(s) policiklični aromatski ogljikovodiki (PAH) so vsota izmerjenih koncentracij benzo(a)pirena, fluorantena, benzo(b)fluorantena, benzo(k)fluorantena, benzo(g,h,i)perilena in indeno(1,2,3-cd)pirena, pri čemer se izvajajo meritve in določajo letne količine onesnaževala za vsako posamezno spojino posebej,

(t) mejna vrednost parametra onesnaženosti je desetina mejne vrednosti tega parametra pri neposrednem ali posrednem odvajanju v vode, če gre za odvajanje neposredno v vodotok s prispevno površino, manjšo od 10 km², razen če gre za obstoječi iztok iz obstoječe naprave. Če je tako izračunana mejna vrednost nižja od okoljskega standarda kakovosti za parameter onesnaženosti, ki je predmet izračuna, se za mejno vrednost tega parametra onesnaženosti šteje okoljski standard kakovosti za ta parameter na mestu iztoka ali za prvi dolvodni ekološki tip vodotoka, če vodotok na mestu iztoka ni razvrščen v ekološki tip.

47. člen

Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

XI. UGOTAVLJANJE STOPNJE ONESNAŽENOSTI ODPADNE VODE

48. člen

Lastnosti odpadne vode se ugotavljajo z rednimi analizami vzorcev odpadne vode.

Uporabniki javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju svoje dejavnosti v tehnološkem postopku ali uporabljajo večje količine čistilnih sredstev in pri tem povzročajo obremenitev večjo od 30 PE, ali imajo v sestavi odpadne vode nevarne snovi, morajo v skladu s predpisi redno izvajati preiskave fizikalnih, kemijskih ali bioloških lastnosti odpadnih voda. Uporabnik javne kanalizacije mora en izvod vsake analize dostaviti izvajalcu javne službe v roku osmih dni po prejemu rezultatov analiz.

49. člen

Odvzem in analiziranje vzorcev lahko opravlja samo pravna ali fizična oseba, ki ima pooblastilo pristojnega ministrstva.

Pooblaščenca pravna ali fizična oseba mora vse rezultate analize odpadne vode, ki se izvajajo pri uporabnikih, ki odvajajo odpadne vode v javno kanalizacijo, dostaviti izvajalcu javne službe istočasno kot uporabniku.

50. člen

Pogostost ugotavljanja lastnosti odpadne vode se določa glede na letno porabo pitne vode v skladu z veljavnimi predpisi.

51. člen

Zaradi nadzora lastnosti odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, se opravljajo kontrolne analize odpadne vode.

Vzorec odpadne vode za kontrolno analizo se praviloma vzame v prisotnosti predstavnika uporabnika javne kanalizacije in predstavnika izvajalca javne službe. O odvzemu vzorca se napravi zapisnik. Kadar se s kontrolno analizo ugotovi, da odpadna voda vsebuje škodljive snovi nad določenimi mejnimi koncentracijami, mora uporabnik javne kanalizacije takoj pristopiti k sanaciji razmer in izvajalcu javne službe povrniti morebitno nastalo škodo na objektih javne kanalizacije, ter stroške kontrolne analize.

52. člen

Za ugotavljanje lastnosti odpadne vode je merodajna analiza reprezentativnega vzorca, za ugotavljanje mejnih koncentracij škodljivih snovi določenih v 47. členu tega pravilnika, pa tudi analiza trenutnega vzorca.

53. člen

V primeru večjih okvar na napravah posameznega uporabnika javne kanalizacije, ki bi lahko povzročile izpust odpadne vode v javno kanalizacijo, ki ne ustreza predpisom, se opravijo izredne analize odpadne vode na stroške uporabnika. V takih primerih se takoj obvesti pristojno inšpekcijsko službo.

54. člen

Onesnaženost odpadne vode se ugotavlja po njenih fizikalnih, kemijskih in biokemijskih lastnostih.

Onesnaženost odpadnih voda, ki se odvajajo v javno kanalizacijo, se ugotavlja po naslednjih kriterijih:

- usedljivost (U) po Imhoffu v ml/l v 120 minutah,
- kemijska potreba po kisiku (KPK) s K-bikromatom (K2 Cr2 O7),
- strupenost (S) za bakterije, kot faktor potrebne razredčenosti odpadne vode, da ta ne deluje več zaviralno na razvoj bakterij,
- vsebnost težkih kovin (K) in drugih snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 47. členu tega pravilnika ali vrednosti ustrezne za posamezno dejavnost.

55. člen

Pri uporabnikih javne kanalizacije, ki uporabljajo vodo pri opravljanju dejavnosti se ugotavlja faktor onesnaženosti odpadne vode. Faktor onesnaženosti (F) je razmerje med onesnaženostjo odpadne vode (i) in med onesnaženostjo komunalne odpadne vode (f).

Faktor onesnaženosti je eno od meril za določitev stroškov čiščenja odpadne vode.

56. člen

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporablja naslednja formula:

$$F = 0,40xUi / Uf + 0,60xKPKi / KPKf + 0,1x Si / Sf + 0,1x Ki / Kf$$

V formuli uporabljeni izrazi pomenijo:

- F = faktor onesnaženosti,
- Ui = usedljivost industrijske odpadne vode po Imhoffu v 60 minutah,
- Uf = usedljivost komunalne odpadne vode po Imhoffu v 60 minutah, ki je določena kot konstanta 5 ml/l,
- KPKi = izmerjena kemijska potreba po kisiku izmerjene odpadne vode s Kbikarbonatom,
- KPKf = kemijska potreba po kisiku komunalne odpadne vode s K-bikromatom, ki je določena kot konstanta 300 mg O2/l,
- Si = strupenost industrijske odpadne vode kot faktor razredčenosti, da odpadna voda ne deluje več zaviralno za razvoj bakterij (test po Offhausovi metodi),
- Sf = strupenost komunalne odpadne vode kot faktor razredčenosti, da odpadna voda ne deluje več zaviralno za razvoj bakterij (test po Offhausovi metodi),
- Ki = vsebnost težkih kovin in snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 54. členu ali uredbah omejene vrednosti,
- Kf = mejne koncentracije težkih kovin in snovi, ki presegajo mejne vrednosti v 54. členu ali uredbah omejene vrednosti.

Kadar je onesnaženost odpadne vode (i) po posameznih kriterijih manjša, kot je določena za komunalno odpadno vodo (f), se v števcu uporabi konstanta, določena za komunalno odpadno vodo. Kriterija S in K se prištevata samo, kadar je količnik ulomka večji od ena.

57. člen

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporabljajo podatki iz analiz reprezentativnih vzorcev. Za kontrolno analizo se lahko uporabi tudi trenutni vzorec, vendar se faktor onesnaženosti uporabi samo za mesec, v katerem je bil vzorec odvzet. Kadar se ta ugotovi z analizo reprezentativnega vzorca, se tako izračunan faktor onesnaženosti uporablja do naslednjega rednega odvzema takega vzorca.

Podatki iz kontrolne analize se uporabijo samo, če so ugotovljene koncentracije višje kot pri analizi reprezentativnega vzorca.

58. člen

Faktor onesnaženosti se uporablja za izračun stroškov za čiščenje odpadne vode.

59. člen

Pri določanju količin odpadne vode, mejnih koncentracij škodljivih snovi ali potrebnih učinkov predčiščenja lahko izvajalec javne službe predlaga upravnemu organu za določenega uporabnika:

- namesto najvišjih dopustnih koncentracij škodljivih snovi, predlaga najvišjo dovoljeno dnevno količino onesnaženja,
- predpiše strožje pogoje, kot so predpisani,
- določi izjemne pogoje za izpuščanje odpadnih voda v skladu s predpisi.

XII. PRIDOBITEV PROJEKTHNIH POGOJEV, MNENJ IN SOGLASIJ

60. člen

Postopek za izdajo projektnih pogojev se prične z oddajo vloge, ki ji je potrebno priložiti idejno zasnovo ali projekt.

Projektni pogoji so pogoji, ki jih prepiše upravljavec kanalizacije in jih je potrebno upoštevati pri nadaljnjem projektiranju. Vsebujejo pogoje priključitve na javno kanalizacijo, lokacijo priključka, hidravlične razmere, odmike in potrebno zaščito obstoječih objektov.

Zahtevo za določitev projektnih pogojev lahko vloži investitor ali po njegovem pooblastilu projektant.

61. člen

Zahtevo za izdajo mnenja je treba priložiti del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki je v zvezi s predmetom soglašanja ali celotno projektno dokumentacijo.

Mnenje k projektni dokumentaciji se izda na podlagi prejete projektna dokumentacije objekta z ustreznimi rešitvami za pridobitev gradbenega dovoljenja. Izda se, ko so izpolnjeni projektni pogoji in ugotovljena skladnost projektnih rešitev s tem pravilnikom.

Vlogi k izdaji soglasja za priklop je treba priložiti projektno dokumentacijo (PZI) z elaboratom hišnega priključka vključno s prerezi komunalnih priključkov.

Če soglasjedajalec že na podlagi zahteve za izdajo projektnih pogojev ugotovi, da je poseg v skladu z določili tega pravilnika in da projektni pogoji niso potrebni, se zahteva za izdajo projektnih pogojev šteje kot zahteva za izdajo mnenja.

V primeru neevidentiranega priključka ali legalizacije objekta in že izvedenih komunalnih priključkih, ki niso v katastru upravljavca, je treba pred izdajo pozitivnega mnenja ali soglasja za priklop dokazati ustreznost izvedbe izvedenega komunalnega priključka. Po prejetju dokazila o legalni gradnji in dokazila o ustreznosti izvedbe ter doplačilu komunalnega prispevka se objekt lahko priključi.

Če soglasjedajalec ugotovi, da gradnja po predpisih iz njegove pristojnosti ni dopustna ali mogoča, se zahteva za izdajo projektnih pogojev šteje kot zahteva za izdajo soglasja in se izda odločba o zavrnitvi izdaje soglasja.

XIII. PREVZEM KANALIZACIJSKIH OBJEKTOV IN NAPRAV V UPRAVLJANJE

62. člen

Javna kanalizacija, ki je v lasti občine, se prenese upravljavcu v uporabo in upravljanje s pogodbo.

63. člen

(1) Prevzem novozgrajenih objektov je treba izvesti na podlagi zapisnika/pogodbe o primopredaji z obveznimi prilogami:

- projektna dokumentacija z veljavnim gradbenim dovoljenjem (projektni pogoji, mnenje, soglasje, dovoljenja za

poseg v prostor, projekta dokumentacija PGD in PZI, gradbeno dovoljenje),

- projekt izvedenih del PID (upoštevati določbe pravilnika o katastru kanalizacijskega sistema),
- zapisnik o preizkusu vodotesnosti,
- dokazilo o ustreznosti izvedbe (posnetek cevovoda s TV kamero z razvidnim naklonom),
- investicijska vrednost objekta po končnem obračunu,
- amortizacijska stopnja kanalizacijskih objektov in naprav,
- ostale evidence (listine lastništva ...).

Na podlagi zapisnika/pogodbe o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe prevzeto kanalizacijo vnese v kataster kanalizacijskega sistema (izvede po vpisu občine v svoja osnovna sredstva).

(2) Za obstoječe objekte brez dokumentacije se izdela pregled izvedenih obstoječih objektov ali so ustrezno izvedeni (dokazati je treba ustreznost izvedbe) in omogočajo nemoteno odvajanje in čiščenje odpadnih voda. Na podlagi poročila je treba izdelati popis elementov z oceno vrednosti ter ocenitev vrednosti sanacijskih del in terminski plan izvedbe sanacije, ki so potrebne za nemoteno delovanje.

Pogoj za prevzem objektov in naprav v uporabo in upravljanje je izvedba minimalnih sanacijskih del za varno obratovanje in potrditev sanacijskega programa.

XIV. OBVEZNOSTI UPORABNIKOV IN IZVAJALCA JAVNE SLUŽBE V ZVEZI S PRIKLJUČITVIJO NA JAVNO KANALIZACIJO

64. člen

Priključitev na javno kanalizacijo je obvezna za vse povzročitelje obremenitve okolja s komunalno odpadno vodo, ki nastaja v stavbah na območju poselitve, ki je opremljeno z javno kanalizacijo.

65. člen

Uporabniki javne kanalizacije so lastniki stavbe, dela stavbe ali gradbenega inženirskega objekta in upravljavci javnih površin, za katere se zagotavlja izvajanje javne službe. V primeru solastništva stavbe, dela stavbe ali gradbenega inženirskega objekta obveznosti uporabnika javne službe lahko izvaja eden od lastnikov, če je med njimi o tem dosežen pisni dogovor. V večstanovanjskih stavbah brez upravnika lahko obveznosti uporabnika javne službe izvaja eden od lastnikov stavbe, če je med njimi o tem dosežen pisni dogovor.

V večstanovanjskih stavbah z upravnikom obveznosti uporabnika javne službe izvaja upravnik stavbe, ki zagotavlja porazdelitev stroškov med lastniki stavbe v skladu s predpisom, ki ureja stanovanja.

66. člen

Kot uporabniki javne kanalizacije se štejejo tudi osebe iz 66. člena tega pravilnika, ki objektov, niso priključili na javno kanalizacijo v roku šest mesecev od prejema obvestila izvajalca gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalnih in padavinskih odpadnih voda v Občini Kranjska Gora o pogojih odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v javno kanalizacijo.

67. člen

Izvajalec javne službe mora v 30. dneh po končani gradnji javne kanalizacije obvestiti vse povzročitelje obremenitve oziroma lastnike in upravljavce objektov o možnosti priključitve njihove interne kanalizacije na javno kanalizacijo in jim posredovati pogoje za priključitev na javno kanalizacijo.

68. člen

Izgradnjo kanalizacijskega priključka lahko uporabnik javne službe naroči pri izvajalcu javne službe, ki mu za

izgradnjo zaračuna dejanske stroške v skladu z veljavnim cenikom. O izgradnji kanalizacijskega priključka skleneta uporabnik in izvajalec javne službe posebno pogodbo. Uporabnik lahko zgradi kanalizacijski priključek po predhodnem soglasju izvajalca javne službe v lastni režiji, pri čemer gradnjo nadzoruje pooblaščen predstavnik izvajalca javne službe. Stroške nadzora lahko zaračuna izvajalec javne službe uporabniku na podlagi veljavnega cenika. Uporabnik je dolžan o začetku del pravočasno obvestiti upravljavca javne kanalizacije. Kot pravočasno obvestilo se šteje obvestilo, ki je bilo upravljavcu javne kanalizacije posredovano vsaj 24 ur pred začetkom del.

69. člen

Uporabnik javne kanalizacije mora po priključitvi na javno kanalizacijo opustiti uporabo obstoječe greznice. Opuščene greznice se izprazni, očisti in dezinficira. Upravljavcu javne kanalizacije mora biti omogočen nadzor opravljenih del.

70. člen

Izvajalec javne službe na podlagi prijave uporabnika, po končani montaži oziroma pregledu pred zasutjem in preizkusu vodotesnosti, uporabniku izda potrdilo (zapisnik o pregledu spojnega kanala za odpadne vode), da je kanalizacijski priključek zgrajen v skladu z določbami tehničnega pravilnika in prevzem blata iz malih čistilnih naprav. V primeru nepretočne greznice mora lastnik le-te, voditi evidenco o odvozi.

71. člen

Na območjih poselitve, kjer ni predvidena gradnja javne kanalizacije, je obvezna izgradnja lastnih objektov za čiščenje odpadnih voda (nepretočnih greznic, malih čistilnih naprav), ki morajo biti locirani tako, da je možen dostop vozila izvajalca javne službe za praznjenje nepretočnih greznic in prevzem blata iz malih čistilnih naprav. V primeru nepretočne greznice mora lastnik le-te, voditi evidenco o odvozi.

Lastniki ali uporabniki objekta morajo zagotoviti redno čiščenje in vzdrževanje objektov za čiščenje odpadnih voda.

Praznjenje objektov in ustrezno dispozicijo odpadne vode in gošč izvajalca javne kanalizacije ali po pooblastilu upravljavca drug izvajalec, na podlagi programa praznjenja objektov, najmanj enkrat na vsaka 3 leta.

Upravljavec javne kanalizacije mora o objektih čiščenja voditi evidenco, iz katere je razvidno lastništvo objekta, njegova lokacija, velikost in podatke o praznjenju, ki vsebujejo datum in čas praznjenja, količino odstranjene suhe snovi, mulja ali gošče, izvajalca in mesto odvoza in nevtralizacije odpeljane snovi.

V skrajnem primeru ogrožanja podtalnice ali vodovarstvenega območja, vodnega zajetja ali zaradi drugih razlogov, ko je neposredno ogrožena podtalnica ali pitna voda sme upravljavec začeti na stroške lastnika postopek sanacije in ureditve neustreznega objekta iz 72. člena tega pravilnika.

72. člen

V primeru nekontroliranega izlita nevarnih in škodljivih snovi v javno kanalizacijo, je povzročitelj o tem takoj dolžan obvestiti upravljavca.

Za motnje pri obratovanju čistilnih naprav, ki jih je povzročil izpust, je povzročitelj takoj dolžan odpraviti vzroke in posledice ter kriti nastale dodatne stroške upravljavca.

XV. ZARAČUNAVANJE STORITEV

73. člen

Cene storitev javne službe se oblikujejo v skladu z določili veljavnega predpisa o oblikovanju cen storitev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

Uporabnikom javne kanalizacije se pričnejo zaračunavati z dnem priključitve na javno kanalizacijo, oziroma najkasneje po preteku šest mesecev od prejema obvestila o pogojih odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v javno kanalizacijo.

XVI. ZAGOTAVLJANJE OBRATOVANJA, VZDRŽEVANJA IN NADZORA JAVNE TER INTERNE KANALIZACIJE

74. člen

Upravljavec ima kadar koli pravico dostopa do vseh javnih kanalizacijskih objektov in naprav zaradi njihovega vzdrževanja, izvajanja meritev ter snemanj, zaznamovanj in podobno.

Upravljavec ima kadar koli pravico kontrolirati vse kanalizacijske objekte in naprave ter čistilne naprave in druge naprave, ki so priključene na javno kanalizacijo, čeprav po določbah tega pravilnika ne spadajo v javno kanalizacijo.

75. člen

Vsakdo, ki povzroči materialno škodo na kanalizacijskem omrežju ter na objektih in napravah ali, ki povzroči škodo zaradi škodljivih odpadkov, jo je dolžan povrniti.

76. člen

Upravljavec je dolžan skrbeti za nemoteno obratovanje in vzdrževanje javne kanalizacije in izvajati nadzor v zvezi z uporabo javne kanalizacije.

Nadzor uporabe javne kanalizacije obsega tudi nadzor obratovanja in vzdrževanja kanalskega priključka zunaj objektov. O obratovanju, vzdrževanju in nadzoru objektov in naprav javne kanalizacije se mora voditi posebna evidenca.

77. člen

Pri vzdrževanju javne kanalizacije mora upravljavec zagotavljati predvsem:

- stalen nadzor stanja na objektih in napravah javne kanalizacije, ki obsega sistematične preglede, kontrolo iztokov iz spojin kanalov ter zbiranje predlogov in pripomb uporabnikov javne kanalizacije,
- redno čiščenje in vzdrževanje objektov javne kanalizacije,
- intervencijsko vzdrževanje, čiščenje in popravilo javne kanalizacije,
- intervencijsko vzdrževanje in popravilo notranje kanalizacije v breme uporabnika, kadar je to potrebno zaradi zavarovanja normalnega delovanja javne kanalizacije ali varovanja okolja.

78. člen

Enkrat letno je treba na kanalizacijskih sistemih opraviti deratizacijo v skladu veljavnimi predpisi.

79. člen

Upravljavec vodi kataster javne kanalizacije in spojin vodov v skladu z zakonom in drugimi predpisi o katastru objektov in naprav.

XVII. KONČNA DOLOČBA

80. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Tehnični pravilnik za projektiranje, tehnično izvedbo in uporabo javnega kanalizacijskega omrežja v Občini Kranjska Gora (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 12/2013).

81. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-2/2021-5

Kranjska Gora, dne 28. junija 2023

Županja
Občine Kranjska Gora
Henrika Zupan

2458. Sklep o določitvi cen programov v vrtcu pri Osnovni šoli 16. decembra Mojstrana ter znižanju plačil staršev

Na podlagi 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUPJS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 55/17 in 18/21) in 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradni list RS, št. 31/17) je Občinski svet Občine Kranjska Gora na 6. seji dne 28. 6. 2023 sprejel

S K L E P

o določitvi cen programov v vrtcu pri Osnovni šoli 16. decembra Mojstrana ter znižanju plačil staršev

1. Cena programa v vrtcu, ki izvaja javno službo mesečno na otroka znaša:

Program	stroški dela	materialni stroški	stroški živil	cena EUR	cena za starše
1–3 let dnevni (prvo starostno obdobje)	532,97	56,53	48,00	637,50	541,87
3–6 let dnevni (drugo starostno obdobje)	363,98	56,53	48,00	468,51	421,66

2. Cene veljajo od 1. 9. 2023 dalje.

3. Razlika med potrjeno ceno programov in ceno za starše se krije iz proračuna Občine Kranjska Gora.

4. Starši otrok, za katere je Občina Kranjska Gora po veljavnih predpisih dolžna kriti del cene programa vrtca in obiskujejo vrtca v Občini Kranjska Gora, lahko uveljavijo rezervacijo zaradi odsotnosti otroka enkrat v šolskem letu. Rezervacijo starši lahko uveljavijo za neprekinjeno odsotnost otroka največ dva meseca (od prvega do zadnjega dne v tekočem mesecu) v šolskem letu na podlagi pisne prošnje oziroma izpolnjene ankete o prisotnosti za čas poletnih počitnic. Za rezervacijo starši plačajo 30 % plačila, ki jim je določeno z odločbo o višini plačila za program, v katerega je vključen otrok, že znižanega za stroške neporabljenih živil.